

بسم الله الرحمن الرحيم

تاریخ : 1386/11/08

سیره صحابه در گفتن «حي علي خير العمل» :

بحث در رابطه با حي علي خير العمل بود و عرض شد يکي از ادله محکم ما در اين زمينه، سیره عملی صحابه و تابعین است. در ميان صحابه و در رأس آنها آقا اميرالمؤمنين عليه السلام و همچنین آقا امام حسن عليه السلام و امام حسين عليه السلام که هم معصوم و هم جزء صحابه هستند، در اذان خود حي علي خير العمل مي گفتند و يا اگر مؤذني برای آنان اذان مي گفت، او هم حي علي خير العمل مي گفت.

امير المؤمنين(ع) مقيد به گفتن «حي علي خير العمل» :

در كتاب شرح تجرید المؤيد بالله که زيدي مذهب است از امير المؤمنين عليه السلام نقل مي کند:

سمعت رسول الله صلي الله عليه وسلم يقول إن خير أعمالكم الصلاة و أمر بلال أن يؤذن بحي علي خير العمل.

از رسول خدا صلي الله عليه و آلله شنيدم که مي فرمود: بهترین اعمال شما نماز است و بلال امر نمود که در اذان خود حي علي خير العمل بگويد.

جواهر الأخبار، تلخيص البحر الزخار، ج 2، ص 191 – الإعتماد بحبل الله المتيين قاسم بن محمد از ائمه زيديه، ج 1، ص 309.

حافظ علوي، که ذهبي و ديگران او را توثيق مي کنند و در باره او مي گويند: الإمام المحدث الثقة العالم الفقيه، نقل مي کند که:

کان أبي علي إذا خرج إلى سفر، لا يكل الأذان إلى غيره ولا الإقامة و كان لا يدع أن يقول في اذانه حي علي خير العمل. الأذان بحی علي خیر العمل حافظ علوي، ص 94، ح 74.

پدرم وقتی برای سفر خارج می شد اذان و اقامه را به کسی دیگر واگذار نمی کرد و به هیچ وجه در اذان خود «حي علي خیر العمل» را ترك نمی کرد.

البته ظاهرا، ناقل یکی از فرزندان علی علیه السلام است به نام عمر، همو که در کربلاه شهید شد.

مي گويد: پدرم اميرالمؤمنين عليه السلام وقتی به سفر می رفت، اذان و اقامه را به دیگری واگذار نمی کرد و خودش شخصا اذان و اقامه می گفت و به هیچ وجه در اذان حی علي خیر العمل را ترك نمی کرد.

روایت سوم باز هم در الإعتصام بحبل الله المتین است که خبی زیباست، می گوید:

محمد بن عبد الرحمن قال كان ابن النباح يجيء إلي علی حين يطلع الفجر، فيقول حي علي الصلاة، حي علي الفلاح، حي علي خیر العمل، فيقول علي مرحبا بالقائلين عدلا وبالصلة مرحبا وأهلا، يا ابن النباح أقم.

ابن نباح هنگام فجر، خدمت اميرالمؤمنين عليه السلام می رسید و می گفت: حي علي الصلاه، حي علي الفلاح، حي علي خیر العمل؛ سپس علی علیه السلام گفت مرحبا به کسانی که به عدالت سخن می گویند و مرحبا به کسانی که به نماز می گویند خوش آمدی؛ اي ابن نباح، برای نمازت اقامه هم بگو.

الإعتصام بحبل الله المتيين، ج 1، ص 291.

ابن نباخ هنگام فجر، خدمت امیرالمؤمنین علیه السلام می‌رسید و می‌گفت حی‌علی‌الصلاه، حی‌علی‌الفلاح، حی‌علی‌خیر‌العمل؛ سپس علی‌علیه‌السلام گفت مرحبا به کسانی که به عدالت سخن می‌گویند و مرحبا به کسانی که به نماز می‌گویند خوش‌آمدی؛ ای ابن نباخ، اقامه‌هم بگو.

باز هم در الإعتصام بحبل الله المتيين از طریق امام صادق علیه السلام نقل می‌کند که:

آن علی کان يقول لکل صلاة حی‌علی‌الفلاح و حی‌علی‌خیر‌العمل.

[حضرت] علی [علیه السلام] در هر نمازی «حی‌علی‌الصلاه و حی‌علی‌خیر‌العمل» می‌گفت.

الإعتصام بحبل الله المتيين، ج 1، ص 293

روایت دیگری در همین صفحه از امام باقر علیه السلام نقل می‌کند که:

إن علی کان يقول في الأذان لکل صلاة حی‌علی‌الصلاه حی‌علی‌الفلاح حی‌علی‌الفلاح، حی‌علی‌خیر‌العمل حی‌علی‌خیر‌العمل.

[حضرت] علی [علیه السلام] در اذان هرد نمازی «حی‌علی‌الصلاه حی‌علی‌الصلاه حی‌علی‌الفلاح حی‌علی‌الفلاح، حی‌علی‌خیر‌العمل حی‌علی‌خیر‌العمل».

الإعتصام بحبل الله المتيين، ج 1، ص 293

اینها دلالت می کند بر این که آقا امیرالمؤمنین علیه السلام یا خودشان در اذان گفتن، مقید بودند بر حی علی خیر العمل گفتن و یا اگر مؤذنی برای او اذان می گفت، او هم حی علی خیر العمل را می گفت.

اگر نباشد برای ما، جز سیره امیر المؤمنین علیه السلام، کفايت می کند:

علی مع الحق و الحق مع علی، بدور معه حيث ما دار.

علی با حق است و حق با علی است، هر آنجا که علی باشد حق هم در همان جاست.

البته روایات زیاد است که من این موارد را گزینش کردم.

امام حسن(ع) مقید به گفتن «حي علی خير العمل» :

نفر دومی که از صحابه مقید به حی علی خیر العمل گفتن در اذان بود، آقا امام حسن علیه السلام است. اهل سنت او را هم به عنوان صحابه و هم به عنوان خلیفه پنجم قبول دارند، با این که حدود 6 ماه دوران خلافتش طول کشید؛ حتی وقتی خلفاء راشدین را که می شمارند، می گویند پایان خلفاء راشدین، آقا امام حسن علیه السلام است. باز هم در الإعتصام بحبل الله المتین نقل می کند که:

الصحيح أن الأذان شرع بحي علي خير العمل لأنه اتفق علي الأذان به يوم الخندق و لأنه دعا إلي الصلاة، و قال رسول الله (صلي الله عليه وسلم) خير أعمالكم الصلاة وقد إتفق أيضا علي أن ابن عمر و الحسن و الحسين (عليهم السلام) و بلال و جماعة من الصحابة أذنوا به.

صحیح این است که اذان در ابتدای امر با «**حي علي خیر العمل**» آغاز شده است چون آنچه مور اتفاق است این است که در روز خندق رسول خدا صلی الله علیه و آل‌ه و همین جمله مردم را به نماز دعوت فرمودند. و نیز رسول خدا صلی الله علیه و آل‌ه فرمودند: بهترین اعمال شما نماز است و بر این مطلب اتفاق وجود دارد که عمر و [امام] حسن و [امام] حسین [علیهم السلام] و بلال و گروهی دیگر از صحابه به همین شکل اذان گفته‌اند.

الروض النصیر، ج 1، ص 542 – الإعتصام بحبل الله المتین، ج 1، ص 307 و 313.

در روز خندق، حی علی خیر العمل تشریع شد و حی علی خیر العمل یعنی حی علی الصلاة؛ عبدالله بن عمر و امام حسن (علیه السلام) و امام حسین (علیه السلام) و جماعتی از صحابه، با جمله «**حي عل خیر العمل**» اذان می گفته‌اند.

این صراحت دارد بر این که سیره آقا امام حسن علیه السلام و امام حسین علیه السلام بر «**حي عل خیر العمل**» بوده است.

باز هم آقای حافظ علوی روایت دیگری نقل می کند از جابر بن یزید جعفی از اصحاب سر امام باقر علیه السلام و امام صادق علیه السلام:

أن أبي جعفر (عليه السلام) قال أذاني وأذان آبائي، النبي و علي و الحسن و الحسين و علي بن الحسين حي علي خير العمل حي علي خير العمل.

[حضرت] امام باقر (علیه السلام) فرمود: اذان من و اذان پدران من، و اذان پیامبر و علی و حسن و حسین و علی بن حسین «**حي عل خیر العمل حي عل خیر العمل**» بوده است.

الأذان بـ**حي عل خير العمل** حافظ علوی، ص 54، ح 74 – الإعتصام بحبل الله المتین، ج 1، ص 294.

از لحن روایت مشخص است، که آقا امام صادق علیه السلام از دست بعضی ناراحت بوده که این را فرموده است.

حدیث سوم باز از عبیده سلمانی است:

قال: کان علی بن ابیطالب و الحسن و الحسین (علیهم السلام) و عقیل بن ابی طالب و ابن عباس و عبدالله بن جعفر و محمد بن الحنفیه یؤذنون إلی أن فارقوا الدنيا، فيقولون: حی علی خیر العمل و يقولون: لم تزل فی الأذان.

[حضرت] علی بن ابی طالب و حسن و حسین (علیهم السلام) و عقیل بن ابی طالب و ابن عباس و عبدالله بن جعفر و محمد بن حنفیه در اذان خود تا زمانی که از دنیا رفتند به این شکل اذان می گفتند که در اذان خود «حی علی خیر العمل» را می آوردند و همواره این جمله را در اذان خود داشتند.

الأذان بحی علی خیر العمل، حافظ علوی، ص 107.

در هیچ جا این «حی علی خیر العمل» را در اذان ترك نکردند و استمرار داشتند تا لحظات آخر عمرشان. یعنی این بزرگان در طول عمرشان یک اذان بدون حی علی خیر العمل نگفتند.

این سه روایت نشان داد که امیرالمؤمنین علیه السلام و امام حسن علیه السلام و امام حسین علیه السلام و امام باقر علیه السلام و امام صادق (علیه السلام)، اذانشان به حی علی خیر العمل بوده است.

بلال مؤذن رسول خدا(ص) مقید به گفتن «حی علی خیر العمل» :

ما بعد از این بزرگواران از صحابه، می رسیم به بلال مؤذن رسول اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) که مقید بوده به حی علی خیر العمل.

آقای طبرانی در معجم کبیر و بیهقی در سنن نقل می کنند:

بِلَالٍ أَكَانْ يَؤَذِّنُ بِالصُّبْحِ فَيَقُولُ حَيْ عَلَىٰ خَيْرِ الْعَمَلِ

عن بلال أنه كان يؤذن بالصبح فيقول حي على خير العمل.

از بلال روایت شده است که او برای نماز صبح خود «حي على خير العمل» می گفتند.

المعجم الكبير، ج 1، ص 352، اسم المؤلف: سليمان بن أحمد بن أيوب أبو القاسم الطبراني الوفاة: 360 ، دار النشر :

مكتبة الزهراء - الموصل - 1404 - 1983 ، الطبعة : الثانية ، تحقيق : حمدي بن عبدالمجيد السلفي - جامع الاحاديث

(الجامع الصغير وزوائد الجامع الكبير)، ج 19 ص 143، اسم المؤلف: الحافظ جلال الدين عبد الرحمن السيوطي

الوفاة: 911هـ / 1991م ، دار النشر- كنز العمال في سنن الأقوال والأفعال، ج 8، ص 161، اسم المؤلف: علاء

الدين علي المتقي بن حسام الدين الهندي الوفاة: 975هـ ، دار النشر: دار الكتب العلمية - بيروت - 1419هـ-1998م

، الطبعة: الأولى، تحقيق: محمود عمر الدمياطي - السنن الكبرى، البيهقي، ج 1، ص 425 .

البته تحريفی در این روایت شده که در آخرش گفته اند:

فأمر النبي أن يجعل مكانها الصلاة خير من النوم وترك حي على خير العمل.

پیامبر اکرم امر فرمودند: تا در اذان به جای «الصلاه خير من النوم»، «علي خير العمل» بگوید.

و گفتیم که در خیلی از کتاب هایشان مثل سیره حلبي و کنز العمال متقي هندي که مقید بودند عین آنچه که در

مصادر اولیه بوده نقل کنند، این قضیه آخر در آنها وجود ندارد.

یعنی مشخص است که اینها همه بعد از قرن نهم و دهم تغییر داده اند؛ چون آقای حلبی متوفای 1022 و متقی هندی متوفای قبل از هزار است و تا آن زمان کتاب‌ها دست نخورده بوده است و این ذیل حدیث:

فَأَمْرَ النَّبِيِّ أَنْ يَجْعَلْ مَكَانَهَا الصَّلَاةُ خَيْرٌ مِّنِ النَّوْمِ وَتَرْكُهُ حَيْ أَلَيْهِ خَيْرٌ لِّالْعَمَلِ.

پیامبر اکرم امر نمودند تا به جای آن «الصلوة خير من النوم» بگویند و حی علی خير العمل بگویند.

در کتاب‌های اولیه نبوده است و گرنه متقی هندی که از نظر دقیق و اعتمادش مورد نظر اهل سنت است، آن را در کنز العمال می‌آورد و اینها در قرون اخیر در آن تصرف و تحریف کرده اند و این ذیل حدیث، در جامع ابن ابی شیبه، الروض النضیر، المحلی ابن حزم، سیره حلبی و کنزالعمال نیست.

همچنین در کتاب البحر الزخار از امیرالمؤمنین علیه السلام نقل می‌کند:

سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ يَقُولُ إِنَّ خَيْرَ أَعْمَالِكُمُ الصَّلَاةُ وَأَمْرَ بِلَالَ أَنْ يُؤْذِنَ بِحَيِّ أَلَيْهِ خَيْرٌ لِّالْعَمَلِ.

از رسول خدا صلی الله علیه و آله شنیدم که فرمودند: بهترین اعمال شما نماز است و بلال را امر فرمود تا در اذان خود «حی علی خير العمل» بگوید.

البحر الزخار، ج 2، ص 191.

در کنز العمال هم این تعبیر آمده است:

كَانَ بَلَالَ يُؤْذِنَ بِالصَّبَحِ فَيَقُولُ حَيِّ عَلَيْهِ خَيْرُ الْعَمَلِ.

بلال اذان صبح می‌گفت: و در آن «حی علی خير العمل» می‌گفت.

باز هم در کتاب الإعتصام بحبل الله المتيين صراحة دارد که قاضی حسین در تعلیقش آورده:

روی عن علی أنه كان يقول حی على خیر العمل و به أخذت الشیعة.

از علی بن ابی طالب روایت شده است که او در اذان خود «حی علی خیر العمل» می‌گفت و شیعیان به همین جمله تمسک می‌کنند.

همچنین در کتاب الأذان بحی علی خیر العمل، صفحه 61 این تعبیر را نقل می‌کند که علی علیه السلام می‌گوید:

سمعت رسول الله يقول لما أنتهي بي إلي سدرة المنتهي فرأيت بجلال الله ما رأيت، قال لي: يا محمد حي على خير العمل. قلت: يا رب و ما خير العمل؟ الصلاة قربان أمتك.

از رسول خدا صلی الله علیه و آلہ شنیدم که می‌فرمود: زمانی که در معراج به سدره المنتهي رسیدم و در آن جا از جلال خداوند آنچه را باید ببینم دیدم و در آن جا به من فرمودند که ای محمد! بشتاب به سوی بهترین کارها. گفتم: ای پروردگار! بهترین کارها چیست؟ نماز مایه تقرب امت تو به خداوند است.

وقتی در شب معراج به سدرة المنتهي رسیدم، خطاب آمد که ای محمد بشتاب به عمل خیر، گفتم عمل خیر چیست؟ گفت نماز، که قربان (وسیله تقرب) امت توست.

عمر، بلال را از گفتن «حي علي خير العمل» در اذان نهي مي کند :

در بين صحابه، بلال متوفاي 16 يا 20 هجري، اولين نفری بود که به حي علي خير العمل مقيد بود. البته روایاتي داريم که در زمان عمر، عمر به بلال گفت که حي علي خير العمل نگو، بلال گفت من ديگر بعد از اين اذان نخواهم گفت؛ و ديگر بعد از آن بلال اذان نگفت و يکي از عواملی که باعث ترك حي علي خير العمل شد، ترك اذان بود توسط بلال، و ديگران هم آمدند اذان را بدون حي علي خير العمل گفتند و بين مردم هم همين رواج پيدا کرد و به جاي آن الصلاة خير من النوم آمد.

ابومحذوره از صحابه اي است، که در اذان «حي علي خير العمل» مي گفت :

ابو محذوره متوفاي 59 هجري، دومين کسي است از صحابه، که حي علي خير العمل مي گفت و در كتاب هاي متعدد اهل سنت آمده، حتى در كتاب لسان الميزان ابن حجر و ميزان الاعتدال ذهبي صراحت دارند در شرح حال ابو محذوره که مي گفت:

أُمْرَنِي رَسُولُ اللَّهِ أَنْ أَقُولُ فِي الْأَذْانِ، حَيْ عَلَيْ خَيْرِ الْعَمَلِ.

رسول خدا صلي الله عليه و آله به من امر نمودند و تا در اذان «حي علي خير العمل» بگويند.

حالا ما کاري نداريم که ابو محذوره برای ما مورد قبول هست یا نه، ولی از باب قاعده الزام، این سخن در كتاب هاي متعدد اهل سنت آمده که مي گويد: وقتی رسول اكرم صلي الله عليه و آله و سلم به من اذان را آموزش داد، به من گفت که در اذان حي علي خير العمل را بگويم.

كتاب البحر الزخار، ج 2، ص 192 و ميزان الاعتدال، ذهبي، ج 1، ص 139 و لسان الميزان، ج 1، ص 268.

همچنین در کتاب جواهر الأخبار و الآثار که تلخیص البحر الزخار است، در آنجا هم از محمد بن منصور از ابوالقاسم

نقل می کند:

أمره أن يؤذن و يذكر ذلك حي علي خير العمل في أذانه، إن رسول الله أمره به.

او را امر نمود تا اذان بگويد و در آن «حي علي خير العمل» را ذکر کند و رسول خدا صلی الله عليه و آلہ به این کار امر فرمود.

و آقای حافظ علوی که مورد اعتماد ذهبي است، در کتاب الأذان بحی علی خیر العمل و الإعتصام بحبل الله المتین آورده که ابو محذوره می گوید:

أمرني رسول الله أن أقول في الأذان حي علي خير العمل.

رسول خدا صلی الله عليه وآلہ مرا امر نمود تا در اذان «حي علي خير العمل» بگويم.

و احمد بن عيسی صاحب أمالی که از علمای زیدی است از ابوالجارود از ابو محذوره نقل می کند:

أمرني رسول الله أن أقول في الأذان حي علي خير العمل.

رسول خدا صلی الله عليه وآلہ به من امر نمود تا در اذان «حي علي خير العمل» بگويم.

الإعتصام بحبل الله المتین، ج 1، ص 284.

ابورافع از صحابه اي است، که در اذان «حي علي خير العمل» مي گفت :

ابورافع از صحابه اميرالمؤمنين عليه السلام و سومين شخصی از صحابه است که حی علي خیر العمل را در اذان می گفت و اولین کسی است که در تاریخ اسلام و شیعه، علم رجال نوشتہ و اسامی تمام لشکریان علی علیه السلام را در جنگ جمل نوشت. در کتاب الأذان بحی علي خیر العمل حافظ علوی، صفحه 28 و الإعتماد بحبل الله المتین، جلد 1، صفحه 289 و 294 از ابو رافع آورده که:

كان النبي إذا سمع الأذان قال كما يقول، إذا بلغ حي علي خير العمل، قال لا حول و لا قوة إلا بالله.

هنگامی که پیامبر اکرم اذان را به آن شکلی که دیگران اذان می گویند شنید وقتی به «حي علي خیر العمل» رسید فرمود: «لا حول ولا قوه الا بالله».

الأذان بحی علي خیر العمل حافظ علوی، صفحه 28 و الإعتماد بحبل الله المتین، جلد 1، صفحه 289 و 294.

وقتی مؤذن به حی علي خیر العمل می رسید، رسول اکرم صلی الله علیه و آله و سلم می گفتند لا حول و لا قوه إلا بالله.

پس به سه تن از معصومین و سه تن از صحابه، که سیره آنها، گفتن حی علي خیر العمل بوده اشاره شد. از معصومین: اميرالمؤمنین عليه السلام و امام حسن علیه السلام و امام حسین علیه السلام و از صحابه: بلال و ابو محذوره و ابو رافع بودند.